

Nr 738

Av herr **Björk** i Påarp **m. fl.**, om vidgad rätt att erhålla bostadsförbättringslån.

För förbättring av enfamiljs- eller tvåfamiljshus kan lån beviljas enskild person som fyller 60 år eller som uppbär förtids- eller änkepension eller som är handikappad eller som tillhör befolkningsgrupper som lever under särpräglade förhållanden. Lånens konstruktion och tillkomst har utan tvekan kommit att ha stor betydelse för många personer och har också kunnat medverka till stora förändringar till det bättre beträffande den allmänna bostadsstandard.

Detta till trots har olika undersökningar som verkställt visat att det trots allt fortfarande finns en förhållandevis stor eftersläpning och en alltför låg standard i bostäder som bebos av äldre personer. Förmånen och önskan att så länge som möjligt bo kvar i sin gamla invanda miljö är i många fall framträdande och även förstälilig men har kommit att i många fall innebära ett konserverande av omoderna och ofullständiga bostäder.

För att åstadkomma en snabbare förändring och en förbättring av dessa förhållanden synes det vara nödvändigt att göra en översyn av bestämmelserna angående behovsprövning av lånen samt de tillämpningsregler som därvid gäller. Därvid torde det vara uppenbart nödvändigt att tillse att sådana förhållanden i fortsättningen tillskapas att beviljandet av lån kan ske på ett generösare sätt än som för närvarande tillämpas och att utformningen av bestämmelserna sker därefter. Lånen skulle på så sätt kunna göras mera lättåtkomliga. Nu gällande villkor i fråga om panter och andra säkerheter har oftast kommit att medföra svårigheter att erhålla lån för dem som bäst behöver dem. Detta har kommit att verka hämmande på hela låneutvecklingen.

Bostadsnämnderna bör kunna medverka i genomförandet av en aktiv upplysningskampanj. Detta bör kunna verkställas i nära samråd med kommunernas förmedlingsorgan. Förfaringssättet för iordningställande bör också i sig rymma möjligheter för totalentreprenader vari flera förbättringsprojekt ingår. Härvid bör kunna utvinnas ekonomiskt gynnsamma förutsättningar.

Med stöd av det anförda anhålles,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer om utredning samt erforderliga åtgärder för att i motionens syfte snabbt kunna liberalisera såväl bestämmelserna om behovsprövning

vid ansökan om bostadsförbättringslån som de tillämpningsföreskrifter som utfärdats.

Stockholm den 28 januari 1970

William Björk (s)
i Påarp

Oskar Lindkvist (s)

John Johnsson (s)
i Blentarp

Gusti Gustavsson (s)
i Ängelholm

Hugo Bengtsson (s)
i Landskrona

Einar Henningsson (s)

Eric Svenning (s)

Nr 739

Av herr **Blomkvist m. fl.**, om ändrade grunder för statsbidrag till klientersättning vid arbetsprövning.

Vid de av landstingen och städerna utanför dessa bedrivna avdelningarna för arbetsprövning och arbetsträning erhåller klienterna ersättning av huvudmännen efter samma grunder som gäller för utbildningsbidrag enligt arbetsmarknadskungörelsen. Statsbidrag till läckande av dessa kostnader utgår vid träningsverkstäderna med hälften och vid arbetsprövningsavdelningarna med tre fjärdedelar av kostnaderna.

I statsverkspropositionen — bilaga 13 — har departementschefen förordat, med motivering att erhålla ett förenklat och enhetligt statligt stöd, att driftbidrag såväl vid arbetsprövning som arbetsträning skall utgå med hälften av huvudmannens kostnader för klientersättning.

Arbetsmarknadsstyrelsen hade i sina äskanden föreslagit att kostnaderna för klientersättningarna helt skall bekostas av statsmedel; detta med hänsyn till att huvudmännen får bära en förhållandevis stor andel av kostnaderna för arbetsprövning och arbetsträning eftersom någon egentlig inkomst av produktionen i dessa sammanhang ej förekommer.

Det synes angeläget att huvudmännens positiva inställning till denna verksamhet bibehålles och att de stimuleras till ökade insatser. De föreslagna höjningarna av driftbidragen till arbetsträning och arbetsprövning ses där-